

sættes under Forhandling, og kun disse. Bagefter bliver der Tale om Sagen i dens Helhed.

Finansministeren (Strup): De Vædringsforslag, som foreligge nu til 3dje Behandling, tage jo alle mere eller mindre Sigte paa en Omgaelse af Loven eller, med et andet Udtryk, at hindre, at det Øl, vi agte at paalægge Skat, skal unddrage sig Skatten. Ved 2den Behandling blev der vedtaget et Forslag sluttende sig til § 2, som gif ud paa nærmere at bestemme, i hvilken Modenhedstilstand Øllet skulde forlade Bryggeriet. Disse Bestemmelser har jeg og de af Udvalget, der have sluttet sig dertil, fundet ikke at være fuldstændig tilfredsstillende. Det blev allerede ved 2den Behandling særlig fremhævet, at disse Bestemmelser af Øl: „almindeligt Hvidtøl“ og „undergæret Øl“ ikke vare saa skarpe, saa bestemte, at man i Virkeligheden vilde kunne ramme Overtræderne, i alt Fald ikke ramme dem med nogen Sikkerhed. Det vil jo selvfølgelig i endnu højere Grad gælde, naar der fabrikeres nye Ølforter, som man nu ikke kender, saa ville Banfælighederne blive endnu større ved at afgøre, om de henhøre under disse Benævnelser eller ikke. Det er for at raade Bød paa den Mangel, der formentes at være til Stede ved Affattelsen af disse Bestemmelser, saaledes som de forelaa vedtagne ved 2den Behandling, at Vædringsforslag under Nr. 2 er stillet. Bestemmelsen gaar jo ud paa i al Almindelighed at forbyde, at Øllet maa forlade Bryggeriet, inden det er i fuldt færdig Stand. Ganste vist kan der opstaa Tvivl om, hvad der skal forstås ved fuldt færdig Stand, og jeg skal villig indrømme, at hvis dette skulle finde sin Afgørelse ved Domstolene, ja, saa vilde man være ilde stedt, idet Domstolene sandsynligvis vilde erklære sig for ikke at være i Stand til at afgøre Spørgsmaalet. Der er imidlertid føjet til denne Bestemmelse om Udgangstiden for Øllet en Bemyndigelse for Finansministeren til i fornødent Fald at bestemme, efter hvor lang Tids Lagring Øllet maa forlade Bryggeriet. Denne sidste Del af Vædringsforslaget er der imidlertid stillet et Underændringsforslag til, som jeg maa meget anbefale som en efter min Mening væsentlig Forbedring ved Vædringsforslaget, idet Underændringsforslaget bestemte angiver, hvorledes der bliver at forholde, naar Kontrollen og Bryggeren ikke ere enige om, hvorvidt Øllet har naaet den Fuldfærdighedstilstand, som er Betingelsen for, at det maa forlade Bryggeriet. Ved Underændringsforslaget bliver det udtrykkelig bestemt,

hvorledes der i saadanne Tilfælde skal forholdes, nemlig at Bryggeren, naar han ikke er enig med Kontrollen derom, kan forlange Finansministerens Afgørelse af Spørgsmaalet, og at det saa har sit Beroende ved den Afgørelse, som da finder Sted. Dernæst bliver det udtrykkelig fastsat ved Underændringsforslaget, at naar Øl gentagne Gange frasføres Bryggeriet i ufærdig Stand, og det formentes, at det bortføres i den ufærdige Stand for ved senere Lagring uden for Bryggeriet at naa op over Statteprocenten, altsaa naar det udføres i ufærdig Stand for at undgaa Stattebetaling, saa at det i Virkeligheden bliver Statteøl, naar det ligger længere, at i det Tilfælde skal Finansministeren kunne bestemme for denne Ølfort, for dette Bryggeri, i hvilken Tid Lagringen skal finde Sted inden for Bryggeriet, i selve Bryggeriet, før det maa føres ud. Derved vil i mine Tanker opnaas det væsentlige Gode, at man bliver fri for at skulle i al Almindelighed her fastsætte Lagringstiden for de forskellige Ølforter, de forskellige Behandlingsmaader, noget der vil være maasse en lige saa stor Byrde, Besvær for Toldbestyrelsen, som det vil være en trykkende Bestemmelse for Bryggeren, et Snorkiv, som der i Virkeligheden kan paalægges ham. Man vil undgaa dette, og man vil forbeholde sig alt fornødent over for de enkelte Tilfælde, hvor det maa antages, at Udbringelsen af ufærdigt Øl sker netop for at besvige, derved at Øllet tilberedes saadan, at det ved en længere Lagring uden for Bryggeriet kan opnaa den Styrke, som, dersom Lagringen havde fundet Sted i Bryggeriet, havde gjort det til skattepligtigt Øl. Altsaa kun i disse, som man maa haabe, rene Undtagelsestilfælde, vil det blive nødvendigt for Toldbestyrelsen eller Finansministeren at foreskrive en bestemt Lagringstid i selve Bryggeriet for dette Øl. Jeg er af den Formening, at blot Retten til at kunne paalægge en saadan bestemt Lagringstid i Bryggeriet for denne Ølfort eller for de Ølforter, det kan komme til at gælde, vil afholde Bryggeren fra at forsøge paa ad den Vej at komme uden om Statten. Jeg indrømmer, at Bestemmelser som dem, der foreslaas her i Vædringsforslaget under Nr. 2, endog mildnede ved Underændringsforslaget, i og for sig se noget haarde ud. Maaste man endog saa vil sige, at de give en ganste vilkaarlig Myndighed, men jeg tror, at vil man Tingen, maa man ogsaa ville Midlerne, vil man en Ølstat paa det irrationelle Grundlag, at den ikke rammer alt Øl, maa man ogsaa ville Midlerne til, at man kan sikre sig, at man i Virke-